

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a **felperesnek** az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztály által képviselt I.r. és II.r. **alperesek** ellen kártérítés iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2010. június 30. napján kelt 3.P.21.687/2009/21. sorszámú ítéletével szemben a felperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívásában írt időben és módon megfizetni 36.000,- (harminchatezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében azt állította, úgy lett pervesztes az I.rendű alperes neve előtt a Pf.20.377/2009. számú perben, hogy nem ismerhette meg jogait és ezáltal jelentős kár érte.

Ezzel kapcsolatban előadta, hogy az I.rendű alperes neve a 2.Pf.20.377/2009. számú eljárása során a felperes keresetét - melyben **"A"-val** szemben ügyvédi díja megítélését kérte - elutasította arra hivatkozással, hogy az ügyvéd nem képviselheti ugyanazon perben a felperest és az alperest.

A felperes a Sárvári Városi Bíróság előtti P.20.588/2003. számú per befejezése előtt elhunyt és mint jogi képviselője úgy döntött, örökös hitelező jogállásában folytatja ezen pert, **"A"** is meghatalmazta a per folytatására. A pert a városi bíróság megszüntette, így igényét nem érvényesítette. Ezt követően tőle **"A"** a meghatalmazást visszavonta.

Elsődlegesen azt szerette volna tisztázni, hogy **"A"** milyen perállásban kért marasztalást, az abban érintettek azonosak-e az általa perelt alperesekkel, milyen jogcímen ítélték meg a követelését, azt az ügyvédi munkadíj követelés megelőzi-e.

Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a felperesi kereset elutasítását kérték. Tagadták, hogy jogellenes magatartást tanúsítottak volna.

Hivatkoztak arra, hogy bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti kereseti kérelem nem szolgálhat más bíróság által hozott jogerős döntés felülvizsgálatára.

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg adóhatósági felhívásra a Magyar Államnak 27.000,- forint kereseti illetéket, míg az alpereseknek 10.000,- forint perköltséget.

Ítéletének jogi indokolása szerint a Ptk.349.§. valamint a Ptk.339.§. (1) bekezdése alapján bírósági jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha jogellenes magatartás vagy mulasztás eredményeként azzal okozati összefüggésben keletkezett a kár és a kár a rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette.

A megyei bíróság fentiekből következően elsődlegesen azt vizsgálta, történt-e az alperesek részéről olyan jogellenes magatartás vagy mulasztás, amelynek eredményeként a felperesi kereseti kérelem jogalapja megállapítható lenne. A felperes kereseti kérelmében - annak tartalma szerint - azt állította, az alperesi bíróságok előtt folyamatban volt eljárások során téves döntések születtek, ennek folytán érte őt kár, melynek összecszerúságát meg sem jelölte.

A bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség elbírálása során a felróhatóság megítélése körében kettős követelmény érvényesül, egyfelől elvárható a törvényességnek megfelelő lelkiismeretes bírói munka, ugyanakkor e téren is érvényre kell jutnia az ítélezés függetlensége garanciális elvének. A munka jellegével együtt járó jogszabály alkalmazási-értelmezési tévedések a felróhatóság körén kívül esnek. Önmagában az a körülmény, hogy a bíróság határozata utóbb esetleg tévesnek bizonyul, nem vezethet annak megállapítására, hogy a meghozatalában közreműködő bíró vétkes magatartást tanúsított, így felróhatóság hiányában a kártérítési felelősség nem állhat fenn.

Az esetekben, amikor a fél bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti követelés jogalapjául a saját vagy más ügyében hozott - álláspontja szerint törvénysértő - jogerős döntés tartalmát jelöli meg, a kártérítési per bírósága nem állapíthatja meg a döntés jogellenességét, amely a Ptk.339.§-ának (1) bekezdése értelmében a kártérítési felelősség egyik feltétele.

Ebből következően kizárt, hogy a jogvitában keletkezett jogerős döntés tartalma a bíróság kártérítési felelősségét eredményezze, az ilyen címen előterjesztett követelés nyilvánvalóan alaptalan.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben - tartalma szerint - kérte az ítélet megváltoztatását és a keresetének történő teljes helyt adást.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság az elsőfokú eljárás adatait a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetése is helyes és jogszerű. Az ítélet tábla is mindenben osztotta

a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Helyesen hivatkozott a megyei bíróság ítéletében arra, hogy államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének akkor van helye, ha a kártérítés általános (Ptk.339.§.(1) bekezdés) és különös (Ptk.349.§.(1) bekezdés) feltételei fennállnak. A polgári jogi kártérítési felelősség három általános előfeltétele: a jogellenes magatartás, a kár és a jogellenes magatartás valamint a kár közötti okozati összefüggés fennállása.

A speciális feltételt a Ptk.349.§.(1) bekezdése szabályozza, amely szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a jogosult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette.

A közigazgatási jogkörben okozott kár megállapításának az általános és speciális feltételei konjunktívák, tehát együttesen kell fennállniuk, ha ezen feltételek közül bármelyik hiányzik, úgy a kártérítés megállapítására nem kerülhet sor.

Megalapozott az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a Ptk.349.§-a szerinti kártérítési per nem használható fel a jogellenesnek tartott ítélet elleni jogorvoslat céljára.

A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 1997.évi LXVI.törvény 7.§-a értelmében a bíróság határozata mindenkre kötelező.

Mindazokban az esetekben, amikor a fél a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti követelése alapjául egy jogerős ítélet rendelkezéseit jelöli meg és a korábban sikertelenül érvényesített igényének kíván a jogerős ítélet jogellenességére hivatkozva érvényt szerezni; a kártérítési per bírósága a sérelmesnek tartott ítéletet nem bírálhatja felül, nem állapíthatja meg annak jogellenességét. Jogellenesség hiányában pedig nem lehet szó a Ptk.349.§.(1) bekezdés, illetve 339.§.(1) bekezdése szerinti kártérítési felelősségről (LB.Pfv.X.21.769/2001.).

Az ítéltábla álláspontja szerint így a felperes keresetének a jogalapja hiányzik, ezért a megyei bíróság keresetet elutasító ítélete jogszerű és megalapozott.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78.§.(1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13.§.(2) bekezdése értelmében a pervesztes felperes köteles megfizetni.

A másodfokú eljárásban az alpereseknek költsége nem merült fel, ezért e tárgyban az ítéltábla nem rendelkezett.

Győr, 2011. évi január hó13. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró